

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 9/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť L. B., V., zastúpeného advokátkou JUDr. E. M., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 1/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. decembra 2006 doručená sťažnosť L. B., V. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. E. M., D., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného

súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 1/2006.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že konanie vedené okresným súdom trvá už dva roky a tento sa vecou meritórne nezaoberal, pričom ako obdobia poznačené zbytočnými priet'ahmi uvádza obdobie od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (5. január 2005) do vydania platobného rozkazu (12. apríl 2005), nasledujúce obdobie do zrušenia platobného rozkazu (12. september 2005), pričom poukazuje, že okresný súd zrušil platobný rozkaz s odôvodnením, že sa ho nepodarilo doručiť odporcovi, hoci odporca 20. mája 2005 podal proti nemu odpor, ktorého súčasťou bol vzájomný návrh. Sťažovateľ poukazuje tiež na to, že okresný súd nevykonal opatrenia na zabezpečenie účasti odporcu na pojednávaniach (napr. poriadková pokuta, predvedenie) a z dôvodu neúčasti odporcu odročil pojednávania z 24. novembra 2005, 19. januára 2006 a zo 16. februára 2006. Za zbytočný priet'ah v konaní sťažovateľ označuje aj obdobie od 23. marca 2006 (v poradí piate pojednávanie), na ktorom okresný súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za protinávrh, do zastavenia konania o protinávru pre nezaplatenie súdneho poplatku na pojednávaní 15. júna 2006, pričom uznesenie o zastavení konania o protinávru nebolo do podania sťažnosti ústavnému súdu vyhotovené a doručené sťažovateľovi a namieta aj prevedenie veci zo súdneho registra „C“ do registra „Cb“. Sťažovateľ tiež považuje za nedôvodné odročenie pojednávania z 15. júna 2006 na neurčito s tým, že právni zástupcovia účastníkov majú do konca septembra 2006 oznámiť okresnému súdu, či došlo k mimosúdnej dohode alebo žiadajú pokračovať v konaní. Nasledujúce pojednávanie z 12. decembra 2006, na ktoré sa opäť nedostavil odporca, bolo odročené pre chorobu zákonnej sudkyne.

Podľa názoru sťažovateľa nekonaním okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru a navrhuje, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol týmto nálezom:

„Ústavné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2) Ústavy SR a čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd nekonaním Okresného súdu v Dunajskej Strede v konaní vedenom pod č. 7 Cb 1/2006 bolo porušené.

Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu v Dunajskej Strede pokračovať v konaní bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk za nemajetkovú ujmu, ktoré vyplatí Okresný súd v Dunajskej Strede do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia Ústavného súdu SR.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ

oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Sťažovateľ zaslal ústavnému súdu v prílohe k sťažnosti doklady o priebehu konania, nepreukázal však, že podal sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorej vyčerpanie ako účinného prostriedku nápravy je potrebné preukázať podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ sa vo svojej sťažnosti ani nezmenil, či pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podal sťažnosť na prietahy predsedníčke okresného súdu a neuviedol ani také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť, že by týmto postupom nemohol účinne dosiahnuť odstránenie namietaného stavu konania. Vzhľadom na to, že sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpený zvolenou advokátkou, ústavný súd ho nevyzýval, aby preukázal splnenie podmienky konania o sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd však na okresnom súde zistil, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní predsedníčke okresného súdu 26. januára 2007, t. j. až po doručení sťažnosti ústavnému súdu, ktorá bola vybavená 19. februára 2007. Znamená to, že pred podaním sťažnosti sťažovateľ nevyužil možnosť využitia účinného právneho prostriedku, ktorý mal k dispozícii, čo je dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

Ústavný súd tiež poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (II. ÚS 63/05). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sa postup

všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04 a iné).

Z predložených zápisníc o pojednávaniach okresného súdu v namietanej veci ústavný súd zistil, že na prvé pojednávanie (18. októbra 2005) sa nedostavili ani s'ťažovateľ ani odporca, neúčast' odporcu na druhom pojednávani (24. novembra 2005) ospravedlnil jeho právny zástupca predvolaním svedka na Špeciálny súd v Pezinku, v poradí tretie pojednávanie (19. januára 2006) žiadali odročiť právni zástupcovia s'ťažovateľa aj odporcu, v poradí štvrté pojednávanie (zo 16. februára 2006) bolo odročené s tým, že odporca a jeho právny zástupca budú volaní pod hrozbou poriadkovej pokuty a predvedenia. Na základe uvedených zápisníc ústavný súd nepovažuje za dôvodné tvrdenie s'ťažovateľa o neefektívnom postupe okresného súdu pri zabezpečovaní účasti odporcu na pojednávaniach. Ústavný súd tiež nepovažuje za priet'ah, ktorý by bolo možno reálne považovať za zbytočné priet'ahy v konaní po prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie, obdobie od vyzvania odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za protinávrh (na pojednávaní z 23. marca 2006) do zastavenia konania o protinávrhu pre nezaplatenie súdneho poplatku (na pojednávaní z 15. júna 2006). Námietka s'ťažovateľa týkajúca sa nedoručenia uznesenia o zastavení konania o protinávrhu pre nezaplatenie súdneho poplatku nemá podľa názoru ústavného súdu súvislosť so základným právom s'ťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov, pretože s'ťažovateľ nie je osobou oprávnenou podať opravný prostriedok proti tomuto uzneseniu. Z hľadiska plynulosti postupu v konaní možno nariadenie termínu pojednávania až na 12. december 2006, t. j. s odstupom takmer šiestich mesiacov od predošlého pojednávania (z 15. júna 2006), ktoré bolo odročené na neurčito len za účelom pokusu o mimosúdnu dohodu, považovať za určitý priet'ah v konaní okresného súdu; podľa názoru ústavného súdu však z hľadiska hodnotenia zbytočných priet'ahov v konaní ho nemožno považovať za relevantný priet'ah v konaní.

Podľa názoru ústavného súdu, berúc do úvahy celkovú doterajšiu dĺžku konania ako aj úkony, ktoré urobil okresný súd, sa postup okresného súdu nevyznačuje takými obdobiami nečinnosti alebo neefektívnej činnosti, ktoré by po posúdení všetkých okolností

prípade umožňovali po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Preto bol podľa ústavného súdu daný dôvod odmietnutia sťažnosti aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007